

خوش آمدید!

جی آئی ٹو!

یہ مضامین www.Christian-thinktank.com

ویب سائٹ سے لئے گئے ہیں اور ان میں کچھ ضروری ترمیم کرتے ہوئے ان کا ترجمہ کیا گیا ہے جو کہ روحانی راستے پر گامزن ایک مسافر کے عکس کو پیش کرتے ہیں۔ درج ذیل مضامین تین زبانوں اُردو، پنجابی اور انگریزی میں ہیں۔ جس طرح سے آپ مہربان خُدا کے حضور اپنے روحانی سفر میں بڑھیں اور ترقی کریں میری دُعا ہے کہ آپ ان مضامین کی بدولت بہت برکت اور تقویت پائیں۔

ایہہ مضمون www.Christian-thinktank.com

ویب سائٹ توں لیئے گئے نے تے ایہناں وچوں کجھ ضروری گالاں ٹوٹھیک کردیاں ہویاں ایہناں دا ترجمہ کیتا گیا اے جیہڑے پئی روحانی راہ تے ٹرن والے اک راہی دے پرچھاویں ٹوٹھیک پیش کردے نے۔ تھلے دتے گئے مضمون تِن زباناں اُردو، پنجابی تے انگریزی وچ نے۔ جیویں جیویں تسی مہربان خُدا دے اگے اپنی روحانی راہ اُتے اگے وھدے تے ترقی کردے او میری ایہہ دُعا اے پئی تسی ایہناں مضموناں دی رائیں بوہتی ساری مدد تے برکت پاؤ۔

Welcome!

These articles were adopted, modified, and translated from Christian-thinktank.com website and represent the reflection of another simple traveler on the spiritual path. Each article below has all three languages with in it, Urdu Punjabi, English. May you find great blessing and help from these writings, as you make progress on your own spiritual journey before our good-hearted God.

کیہ میں چنگا ہون تے فخر محسوس کر سکتا آں

کیا میں اچھا ہونے پر فخر محسوس کر سکتا ہوں

Can pride ever be GOOD?

کیہ میں چنکا ہوں تے فخر محسوس کر سکدا آں

کسے نے ایویں پُچھیا

عزیز گلن،

ٹسی کسے تھان تے ایویں لکھیا سی پئی جدوں اسی منظوری ہندیایا ہویاں چنکا ہوں تے فخر
نہیں کردے آں تے جدوں منظوری نہ ہوئے اوہدے شرم محسوس نہیں کردے آں تے اسی
ایس لحاظ دے نال صحت مند نہیں آں۔

مسئلہ ایہہ ہے پئی میں پہلاں وی چنگے فخر دے بارے بہت کُجھ لکھن دی کوشش کیتی اے۔
میں ایہنوں غیر روحانی سمجھدیاں ہوئیں رد کردا آں۔ ایہہ میری جیاتی وچ مُطمئن حالات دے
بہت سارے اگلے امکان پیدا کردیندا اے۔ میں نہیں جاندا آں پئی بہت ساریاں شیواں جہناں
توں میں ضرور مُطمئن ہو جاندا آں میری جیاتی دیاں بہت ساریاں پہلوواں توں ناکام اے۔

مہربانی کر کے ایہدے بارے میری مدد کرو۔

میں اوہنوں ایویں جواب دتا

میرے یار بٹھاں دتے گئے تبصرے اُتے دھیان کرو (مُعانی چاہندا آں پئی میں ایہہ کجھ چھیتی
 دے نال کیتا اے) تسی انجیل نوں اپنیاں خیالاں نوں چنگی طرح دے نال بدل دیوؤ۔ پر یاد
 رکھو پئی غرور تے تکبر دے وچکار ہمیشہ اک تکبر پایا جاندا اے۔ (ایہہ عام طور تک فرق پیدا
 نہیں کردا اے پر تکبر فرق پیدا کردا اے) سفر کردیاں ہوئیاں۔۔۔ دلی تمناواں دے نال،
 گلن

۱) پہلا فقرا سارا کجھ دس دیندا اے تے ایہہ تھماڈے اُتے بائبل دیاں آیتاں نوں ظاہر کردیندا
 اے۔ جنناں دی تسی ریاضت کر سگدے او۔
 بھاریں جے پولوس نے اک صحتمند فخر دے بارے وچ گل کیتی سی۔ تے سانوں تے دو جیاں
 نوں ایہنوں اپنے اندر اپنانا چاہیدا اے (۲ کرنتھیوں ۵ باب دی ۱۲ آیت، ۷ باب دی ۴ آیت، ۸
 باب دی ۲۴ آیت، تے گلٹیوں ۶ باب دی ۴ آیت) فخر دا لفظ پاک کلام وچ بہت واری ورتیا گیا
 اے۔ تے ایہہ لفظ اک بہت ای منفی کردار نوں بیان کردا اے۔ وہڈیاں رومی تے یونانی
 ثقافتاں اک خاص قسم دیاں نفرتاں رکھدیاں سن تے او ایہنوں بہرہیز آکھ کے سدے سن۔ او
 ایہناں اپنیاں ساریاں جسمانی تکلیفاں تے غرور دے تخریبی اثراں دے مقصد تے ایہناں دی
 جارحیت اپنے دیوتے دے اگے رکھدے سن۔ ایویں پاک کلام وچ ایویں دا غرور بے عزتی دا
 سبب بندا اے (امثال ۱۶ باب دی ۱۸ آیت) لڑائیاں کرنا (امثال ۱۰ باب دی ۱۳ آیت) تباہی
 دے سلنے جانا (۱۶ باب دی ۱۸ آیت) تے ایویں ایہہ عاجزی لیاون دا وی سبب بندا اے۔

(۲) ایویں ایہہ بہت ای خطرناک رہیا اے (جدوں ایہہ اپنی مُناسب حد توں پراں تُر جاندا اے) تے ایہہ اے تیکر اپنے بُنیادی نُقطہ نظر اُتے اک نیکی دے طور تے ویکھیا جاسکدا اے۔

غرور

اک مُناسب خُود داری یا وہدی ہوئی خُود پسندی نوں نفرت یاں تکبر دے طور تے جانیا جاندا اے۔ پولوس رسول جدوں مسیحاں وچ ایمان یاں خُداوند وچ پکیاں ہون دے بارے گل کردا اے تے او مُثبت قسم دا غرور بیان کردا اے (۲ کرنتھیوں ۷ باب دی ۴ آیت، ۲ کرنتھیوں ۱۲ باب دی ۵ تے ۹ آیت)۔ پرتاں وی ایہہ غرور دے بانجوں دیاں معنییاں دے وچ ورتیا جاندا اے جہدا ذکر پاک کلام وچ نویں تے پُرانے عہد نامے وچ بہت زیادہ بلدا اے۔

عبرانی دے ۱۰ تے یونانی دے ۲ عام طور تے فخر دے حوالے دے نال ورتے جاندا اے۔ تے ایہہ اُچے ہون یا رویے وچ اُچیاں نوں ظاہر کردے اے۔ ایہہ انکساری تے نیکی دے اُلٹ نے جہدی کئی واری خُدا نے تعریف بیان کیتی اے۔ اک دوجا یونانی لفظ اک بندے دے فخر تے جوش نوں بیان کردا اے۔ خیال ایہہ پئی ایہہ کسے خاص شے دا تاثر دیندا اے تے ایہہ صرف ہوا دے نال بھریا ہندا اے (ویکھو ۱ کرنتھیوں ۵ باب دی ۲ آیت، ۸ باب دی پہلی آیت، ۱۳ باب دی ۴ آیت تے گلیسوں ۲ باب دی ۱۸ آیت)۔

غرور اصل وچ بُنیادی طور تے دل، روح تے رویے دا پاپ اے۔ اُو اسی ایہدے بارے وچ ہور پڑھدے آں؛

اُچی نظر، دل دا تکبر تے شریراں دی اقبالمندی پاپ اے (امثال ۲۱ باب دی ۴ آیت)۔ وعظ ۷ باب دی ۸ آیت وچ ایویں لکھیا ہویا اے پئی روح وچ فخر نہ کرو۔ تے فیر زبور نویس ایویں اکھدا اے پئی اے خُداوند میرا دل مغرور نہیں اے تے میں اُچی نظر نہیں رکھدا آں۔ غرور نوں پاک کلام وچ کجھ اجھی طرح دے نال بیان کیتا گیا اے۔ خُداوند اپنی قوم دیاں پاپاں دی عدالت کردا اے۔ رومیوں ۱ باب دی ۳۰ آیت وچ دتے گئے بیان دے مطابق اضیری دیہاڑیاں دے وچ ایہنوں پاپ دی شمولیت دیاں معنیاں دے وچ لیا گیا اے۔ پر ۲ تسمتھیس ۳ باب دی ۲ تے ۴ آیت دے مطابق پولوس ایہدے وچ شیخی، تکبر تے خُود پسندی نوں وی شامل کردا اے۔ ساڈے رویے بہت ساریاں پاپاں دا سبب بندے نے تے ایہناں دے وچ غرور صرف وچکار ای نہیں ہوسکدا اے۔ ایہہ ہر کسے اُتے اک اثر کردا اے۔

جدوں اک بندہ کسے دوجے دی تحقیر کردا اے تے پاپ ایہدے توں وی ظاہر ہندا اے۔ پر بائبل ایہدے بارے وچ بیان کردیاں ہوئیاں اُچی نظر نوں وی شامل کردی اے۔ جیویں پئی امثال ۶ باب دی ۱۷ آیت تے ایویں دے کجھ ترجمے نے جہناں وچ لکھیا ہویا اے پئی غرور دی نظر۔ زبور نویس اک بندے دی اُچی نظر تے دل دے تکبر دے بارے وچ بیان کردا اے۔ تے ایہناں دے وچوں کسے اک نوں وی انسان دے وچ برداشت نہیں کیتا جاسکدا اے (زبور ۱۰۱

دی ۵ آیت تے امثال ۳۰ باب دی ۱۳ آیت)۔ غرور دوجیاں دے نال مذمت دے لائق
 پیہڑے سلوک دی شکل وچ کیتا جاسکدا اے۔ پاک کلام وچ ایہدی وضاحت ایویں کیتی گئی
 اے پئی فریسی تے دوجے مذہبی راہنما اوہناں دے نال بہت ای پیہڑا سلوک کردے سن (متی
 ۲۳ باب دی ۶ توں ۱۶ آیت، یوحنا ۹ باب دی ۳۴ آیت) او خاص طور تے محصول لین والیاں
 نوں بہت گھٹیا خیال کردے سن۔

غرور دے نال تعلق رکھن والیاں غیر معمولی مثالوں دنویں ای نویں تے پُرانے عہد نامے دے
 وچوں لبھیاں جاسکدیاں نے۔ عزیزیاہ بادشاہ دے زوال دا سبب اوہدا غرور سی۔ ایس پاپ دی وجہ
 توں جیہڑا اوہنے قربان گاہ اُتے بخور دی قربانی چڑھاون دی جُرات کر کے کیتا سی۔ تے چیدا
 دے ولوں اوہدے متھے دے اُتے کوڑھ نکل آیا سی (۲ توارخ ۲۶ باب دی ۱۶ آیت)۔
 جدوں خُدا نے حزقیاہ بادشاہ نوں شفا دتی تے اوہدے من وچ غرور آگیا سی۔ تے ایویں اوہدے
 اُتے، یہوداہ تے یروشلیم اُتے خُدا دا قہر بھڑکیا سی (۲ توارخ ۳۲ باب دی ۲۵ تے ۲۶
 آیت)۔ ہیکل دے وچ فریسی دُعا کردا پیا سی تے او اپنا موازنہ اک عاجز محصول لین والے دے
 نال کردا پیا سی (لوقا ۱۸ باب دی ۹ توں ۱۴ آیت)۔

ہیرودیس بادشاہ نے خُدا دی عظمت دا انکار کیتا سی ایس سببوں خُدا نے اوہدی عدالت کیتی
 سی۔ تے او اپنے غرور دے پاپ دی وجہ توں مر گیا سی تے اوہنوں کیڑیاں نے کھادا سی (اعمال
 ۱۲ باب دی ۲۱ توں ۲۳ آیت)۔

حزقیہ ۲۸ باب دے وچ صور دے بادشاہ دے غرور دا ذکر بلدا اے۔

ایہہ غرور صرف انفرادی طور تے ای معزولی نہیں لیاوندا اے سگوں ایہہ غرور دے سببوں پوری قوم مُصیبت تے مسئلیاں دا سبب بن سکدی اے۔ جے دھیان کیتا جائے تے ایہہ اک

ایویں دا پاپ سی جیہڑا دو جیاں پاپاں نوں لیاون دا سبب بنیا سی۔ جمدی وجہ توں اخیری

اسرائیل تے یہوداہ نوں کنعان دے ملک نوں چھڈنا پیا سی (یسعیہ ۳ باب دی ۱۶ آیت، ۵ باب

دی ۱۵ آیت، حزقیہ ۱۶ باب دی ۵۰ آیت ہو سبب ۱۳ باب دی ۶ آیت، صفیہ ۳ باب دی ۱۱

آیت)

ایس خاص پاپ دے سببوں ای مصر تے موآب دے بادشاہ دی تباہی وی ہوئی سی (یرمیاہ ۳۹

باب دی ۲۹ آیت)۔ اوہناں دے حتمی اعلان دی وجہ توں اسرائیل نوں خاص طور تے خُدا نوں

بھُل جاوون دے رُحمان تے غرور دے بارے وچ آگاہ کیتا گیا سی جیہڑا پئی اکثر ایہنوں دُکدا

اے (استثنا ۸ باب دی ۱۴ آیت)۔

ایہناں بیاناں دی لو وچ اسی ویکھدے آں پئی پاک کلام وچ دتے گئے اقتباس دے مُطابق

اوہناں ست شیواں وچوں اک اے جنناں نوں خُدا پسند نہیں کردا اے (امثال ۶ باب دی ۱۷

آیت) دو وکھرے وکھرے لکھن والے وی ایس گل اُتے اتفاق کردے نے پئی خُدا مغروراں

دی مخالفت کردا اے تے او عاجزاں نوں عزت تے برکت دیندا اے (یشوع ۴ باب دی ۶

آیت، اپطرس ۵ باب دی ۵ آیت، امثال ۳ باب دی ۳۶ آیت، ۱۸ باب دی ۱۶ آیت)۔

یسوع مسیح دی ماں مریم اپنے حمدیہ گیت وچ خُدا دے رویے نوں مختصر طور تے بیان کردی اے۔ تے اوتھے ایویں لکھیا ہویا اے پئی خُدا نے اپنناں قوی بانہواں دا زور دکھایا تے اوہناں نوں جیہڑے اپنے آپ نوں وہڈا سمجھدے سن پر اگندہ کر دتا۔ اوہنے اختیار والیاں نوں تخت اتوں سٹ دتاتے پست حالاں نوں اُچیاں کیتا (لوقا باب دی ۵۱ تے ۵۲ آیت)۔

اہتھوں تیکر پئی گہڑے مفہوم دیاں بُنیاداں تے غرور لُغات وچ جاگیر داری یا زمینداری دے طور تے درج ہندا اے۔

غرور (قانون دی نظر وچ) (25.203-25.205)

25.203: کسے دے قناعت پسندی دیاں جذبیاں دی بُنیاد اُتے غرور قانونی طور تے جائز اے۔ غرور دیاں بُنیاداں، غرور پسند ہون دا سبب ایہہ غرض دے نال ہو سکدا اے پئی ایہدے غرور دے سارے سبب پائے جاندے ہون۔ یعنی جیہڑا فخر مینوں تہاڈے اُتے ہے او میرے فیر تہاڈے کول آون تے مسیح یسوع وچ بہتا ہو جائے گا فلیپیوں باب دی ۲۶ آیت۔ ایس لئی تہاڈے وچوں کنیاں ای من لیا اے پئی اسی تہاڈا فخر آں۔ جیویں پئی ساڈے خُداوند یسوع مسیح دے دیہاڈے وی تسی ساڈا فخر ہووے گے۔ تے وضاحت جیہڑی ۲ کرنتھیوں باب دی ۴ آیت وچ پائی جاندی اے۔

203-25: راست طور تے فخر ہون دی حالت اُتے فخر کرو۔ مینوں تہاڈے اُتے بڑا فخر
اے (۲ کر تھیوں ے باب دی ۴ آیت)۔

205-25: قانونی طور تے جائز فخر دیاں بُنیاداں یا سبب۔ پہلا ^{تھسلنٹیکوں} ۲ باب دی ۲۰ آیت
دے مطابق تھی ساڈا فخر تے خوشی او۔ نویں عہد نامے دے انگریزی تے یونانی لغت: ایہہ
جاگیر داری یا زمینداری دے معنیاں وچ لیا جاندا اے۔

کیا میں اچھا ہونے پر فخر محسوس کر سکتا ہوں

کسی نے یوں پوچھا

پیارے گلن،

آپ نے کسی جگہ پر یوں لکھا تھا کہ اگر ہم منظوری ہو جانے پر اچھا ہونے پر فخر محسوس نہیں کیا اور جب منظور نہ ہوا تو ہم نے شرم محسوس نہ کی تو ہم اس لحاظ سے صحت مند نہیں ہیں۔

مسئلہ یہ ہے کہ میں نے پہلے بھی اچھے فخر کے بارے میں بہت زیادہ لکھنے کی کوشش کی ہے۔ میں اس کو غیر روحانی مسئلہ کے طور پر لیتے ہوئے رد کرتا ہوں۔ یہ میری زندگی میں مطمئن حالات کی بہت سی اگلی ممکنات پیدا کر دیتا ہے۔ میں نہیں جانتا ہوں کہ بہت سی چیزیں جن سے میں ضرور مطمئن ہو جاتا ہوں میری زندگی بہت سے پہلوؤں سے ناکام ہے۔ مہربانی کر کے میری مدد کریں۔

میں نے اُسے یوں جواب دیا

میرے دوست! نیچے بیان کئے ہوئے تبصرے پر غور کریں (مُعاف کیجئے گا میں نے یہ کچھ جلد بازی میں کیا ہے) آپ انجیل کو اپنے خیالات کو مکمل طور پر بدلنے دیجئے لیکن یاد رکھیں کہ غرور اور تکبر کے درمیان ہمیشہ ایک فرق پایا جاتا ہے (جو عام طور پر فرق پیدا نہیں کرتا ہے لیکن تکبر فرق پیدا کرتا ہے) سفر کرتے ہوئے۔۔۔ گرجوشی کے ساتھ، گلن (۱) پہلا فقرا سب کچھ بیان کر دیتا ہے اور آپ پر بائبل کی آیت ظاہر کر دیتا ہے۔ جس پر آپ ریاضت کر سکتے ہیں۔

اگرچہ پولوس رسول نے ایک صحتمند فخر کے بارے میں بات کی ہے اور ہمیں اور دوسروں کو اسے اپنے اندر اپنانا چاہئے (۲ کرنتھیوں ۵ باب کی ۱۲ آیت، ۷ باب کی ۴ آیت، ۸ باب کی ۲۴ آیت اور گلٹیوں ۶ باب کی ۴ آیت) فخر کا لفظ بائبل مُقدس میں بہت زیادہ استعمال ہوتا ہے۔ اور یہ لفظ ایک بہت ہی منفی کردار (غدار) کو بیان کرتا ہے۔ اعلیٰ رومی اور یونانی ثقافتیں ایک خاص قسم کی نفرتیں رکھتے تھے جو اس کو ہبریز کہہ کر پکارتے تھے۔ وہ اسے اپنی تمام تر جسمانی تکلیفوں اور غرور کے تخریبی اثرات کے مقاصد اور اس کی جارحیت دیوتا کے سامنے رکھتے تھے۔ یوں بائبل مُقدس میں اس طرح کا غرور بے عزتی کا باعث بنتا ہے (امثال ۱۶ باب کی ۱۸ آیت) لڑائیاں کرنا (امثال ۱۰ باب کی ۱۳ آیت) تباہی کے سامنے جانا، (۱۶ باب کی ۱۸ آیت) اور ایسا عاجزی لانے کا سبب بھی بنتا ہے۔

(۲) تب سے یہ اکثر اوقات خطرناک رہا ہے (جب یہ اپنی مناسب حد سے دُور چلا جاتا ہے) اور یہ ابھی تک اپنے بُنیادی نُقطہ پر ایک نیکی کے طور پر دیکھا جاسکتا ہے۔

غرور

ایک مناسب خُود داری یا بڑھتی ہوئی خُود پسندی بطور نفرت یا تکبر جانی جاتی ہے۔ پولوس رسول مثبت قسم کا غرور بیان کرتا ہے۔ جب وہ مسیحیوں میں ایمان یا خُداوند میں مضبوط ہونے کے بارے میں بات کرتا ہے (۲ کرنتھیوں ۷ باب کی ۴ آیت، ۲ کرنتھیوں ۱۲ باب کی ۵ اور ۹ آیت)۔ تاہم یہ غرور کے بعد کے گناہوں کے معنوں میں استعمال ہوتا ہے۔ جس کا ذکر بائبل مُقدس نئے اور پُرانے عہد نامے میں کثرت کے ساتھ ملتا ہے۔ عبرانی کے ۱۰ اور یونانی کے ۲ عام طور پر فخر کے حوالے سے استعمال ہوتے ہیں اور یہ بلند ہونے یا رویے میں سرفرازی کو ظاہر کرتے ہیں۔ یہ انکساری اور نیکی کے مُتضاد ہیں جس کی اکثر خُدا نے تعریف بیان کی ہے۔ ایک دوسرا یونانی لفظ ایک شخص کے فخر اور جوش کو بیان کرتا ہے۔ خیال یہ ہے کہ یہ کسی خاص چیز کا تاثر دیتا ہے اور یہ صرف ہوا سے بھرا ہوا ہوتا ہے (دیکھئے ۱ کرنتھیوں ۵ باب کی ۲ آیت، ۸ باب کی پہلی آیت، ۱۳ باب کی ۴ آیت اور گلوسیوں ۲ باب کی ۱۸ آیت)۔

غرور دراصل بُنیادی طور پر دل، روح اور رویے کا گناہ ہے۔ آئیے اس کے بارے میں

پڑھتے ہیں:

بلند نظری، دل کا تکبر اور شریروں کی اقبالمندی گناہ ہے (امثال ۲۱ باب کی ۴ آیت)۔

واعظ ۷ باب کی ۸ آیت میں یوں لکھا ہوا ہے کہ روح میں فخر کرو۔ اور پھر زبور نویس یوں کہتا ہے کہ اے خداوند میرا دل مغرور نہیں ہے اور میں بلند نظر نہیں ہوں۔ غرور کو بائبل مقدس میں بہت ہی مختلف طرح سے بیان کیا گیا ہے۔ خداوند اپنی قوم کے گناہوں کی عدالت کرتا ہے۔ رومیوں ۱ باب کی ۳۰ آیت میں دیئے گئے بیان کے مطابق آخری دنوں میں اسے گناہ کی شمولیت کے معنوں میں بیان کیا جاتا ہے۔ لیکن ۲ تیمتھیس ۳ باب کی ۲ اور ۴ آیت کے مطابق پولوس اس میں شیخی، تکبر اور خود پسندی کو بھی شامل کر دیتا ہے۔ ہمارے رویے بہت سے گناہوں کا سبب بن سکتے ہیں اور ان میں غرور صرف درمیانی نہیں ہو سکتا ہے۔ یہ ہر ایک پر ایک اثر کر سکتا ہے۔

جب ایک شخص کسی دوسرے کی تحقیر کرتا ہے تو گناہ اس طرح سے بھی ظاہر ہو سکتا ہے۔ لیکن بائبل اس کے بارے میں بیان کرتے ہوئے بلند نظری کو استعمال میں لاتی ہے جیسے کہ امثال ۶ باب کی ۱۷ آیت اور اس طرح کچھ تراجم میں بیان ملتا ہے کہ غرور کی نظر۔

زبور نویس ایک شخص کی بلند نظری اور دل کے تکبر کے بارے میں بات کرتا ہے۔ اور ان میں سے کسی ایک کو بھی انسان میں برداشت نہیں کیا جاسکتا ہے (زبور ۱۰۱ کی ۵ آیت اور امثال ۳۰ باب کی ۱۳ آیت)۔ غرور دوسروں کے ساتھ مذمت کے لائق بد صورت سلوک کی شکل کی صورت میں بھی لیا جاسکتا ہے۔ پاک کلام میں اس کی وضاحت اس

طرح سے کی گئی ہے کہ فریسی اور دوسرے مذہبی یہودی راہنما اُن کے ساتھ سماجی طور پر انتہائی نچلے درجے کا سلوک کرتے تھے (متی ۲۳ باب کی ۶ سے ۱۲ آیت، یوحنا ۹ باب کی ۳۴ آیت) وہ خاص طور پر محصول لینے والوں کو حقیر جانتے تھے۔

غرور کے ساتھ تعلق رکھنے والی غیر معمولی مثالیں دونوں نئے اور پُرانے عہد نامے میں سے تلاش کی جاسکتی ہیں۔ عزریاہ بادشاہ کی معزولی کا باعث اُس کا غرور تھا۔ اِس گناہ کی وجہ سے جو اُس نے قربان گاہ پر بخور کی قربانی چڑھانے کی جرات کی اور خُدا کی طرف سے اُس کی پیشانی پر کوڑھ نکل آیا تھا (۲ تواریخ ۲۶ باب کی ۱۶ آیت)۔

جب خُدا نے حزقیاہ بادشاہ کو شفا دی تو اُس کے دل میں غرور آگیا اور یوں اُس پر، یہوداہ اور یروشلمیم پر خُدا کا غضب بھڑکا (۲ تواریخ ۳۲ باب کی ۲۵ اور ۲۶ آیت)۔ ہیکل میں فریسی دُعا کر رہا تھا اور اپنا موازنہ عاجز محصول لینے والے سے کر رہا تھا (لوقا ۱۸ باب کی ۹ سے ۱۴ آیت)۔

ہیرودیس بادشاہ نے خُدا کی عظمت سے انکار کیا اور اِس سبب سے خُدا نے اُس کی عدالت کی۔ اور وہ اپنے غرور کے گناہ کی وجہ سے مر گیا اور کیڑوں نے اُسے کھا لیا تھا (اعمال ۱۲ باب کی ۲۱ سے ۲۳ آیت)۔

حزقیہ ۲۸ باب میں صور کے بادشاہ کے غرور کا ذکر ملتا ہے۔

یہ غرور صرف انفرادی طور پر معزولی نہیں لاتا ہے بلکہ غرور کے باعث پوری قوم مُصیبت اور مسائل کا سبب بن سکتی ہے۔ اگر غور کیا جائے تو یہ ایک ایسا گناہ تھا جو دوسرے گناہوں کے لانے کا سبب بنا تھا۔ جو کہ آخر کار اسرائیل اور یہودہ کو کنعان کی سرزمین میں سے باہر نکال لایا تھا (یسعیاہ ۳ باب ۱۶ آیت، ۵ باب کی ۱۵ آیت، حزقیاہ ۱۶ باب کی ۵۰ آیت، ہوسیع ۱۳ باب کی ۶ آیت، صفیہا ۳ باب کی ۱۱ آیت)۔

اس خاص گناہ کے سبب سے مصر کے بادشاہ پر معزولی آئی تھی اور موآب کے بادشاہ پر بھی (یرمیاہ ۳۹ باب کی ۲۹ آیت)۔ اُن کے حتمی اعلان کی وجہ سے اسرائیل کو خاص طور پر خُدا کو بھول جانے کے رُحمان اور غرور کے بارے میں آگاہ کیا جو کہ اکثر اس کو روکتا ہے (استشاه ۸ باب کی ۱۴ آیت)۔

ان بیانات کی روشنی میں ہم جانتے ہیں کہ پاک کلام میں دئے گئے اقتباس کے مطابق غرور اُس سات چیزوں میں سے ایک ہے جو خُدا کو پسند نہیں ہیں (امثال ۶ باب کی ۷ آیت)۔ دو مختلف لکھنے والے بھی اس بات پر اتفاق کرتے ہیں کہ خُدا مغرور کی مخالفت کرتا ہے اور عاجز کو برکت اور عزت دیتا ہے (یشوع ۴ باب کی ۶ آیت، اپطرس ۵ باب کی ۵ آیت، امثال ۳ باب کی ۳۶ آیت، ۱۸ باب کی ۱۲ آیت)

یسوع کی ماں مریم اپنے حمد کے گیت میں خُدا کے رویے کو مختصر طور پر بیان کرتی ہے اور وہاں پر یوں لکھا ہوا ہے کہ خُدا نے اپنے زور بازو سے زور دکھایا اور جو اپنے تئیں بڑا

سمجھتے تھے اُن کو پر اگندہ کیا۔ اُس نے اختیار والوں کو تخت سے گرا دیا اور پست حالوں کو بلند کیا (لوقا باب کی ۵۱ اور ۵۲ آیت)۔

حتیٰ کہ گہرے مفہوم کی بنیاد پر غرور لغات میں جاگیر یا زمینداری کے طور پر درج ہوتا ہے [قوسین کی اصطلاح]

غرور (قانون کی نظر میں) (25.203-25.205)

25.203: کسی کے قناعت پسندی کے جذبات کی بنیاد پر غرور قانونی طور پر جائز ہے۔ غرور کی بنیادیں، غرور پسند ہونے کا سبب اس غرض سے ہو سکتا ہے کہ اس میں غرور کے تمام اسباب موجود ہوں۔ یعنی جو فخر تمہیں مجھ پر ہے وہ میرے پھر تمہارے پاس آنے سے مسیح یسوع میں زیادہ ہو جائے فلپیوں باب کی ۲۶ آیت۔ چنانچہ تم میں سے کتنوں ہی نے مان بھی لیا ہے کہ ہم تمہارا فخر ہیں۔ جس طرح ہمارے خداوند یسوع مسیح کے دن تم بھی ہمارا فخر ہو گے۔ اور وضاحت جو ۲ کرنتھیوں باب کی ۴ آیت میں پائی جاتی ہے۔

25-203: راست طور پر فخر کرنے کی حالت ہونے پر فخر کرو۔ مجھے تم پر بڑا فخر ہے (۲ کرنتھیوں ۷ باب کی ۴ آیت)۔

205-25: قانونی طور پر جائز فخر کی بنیادیں یا سبب۔ پہلا ^{تھسلنٹیکوں} ۲ باب کی ۲۰ آیت

کے مطابق تم ہمارا فخر اور خوشی ہو۔ نئے عمد نامے کی انگریزی اور یونانی لغات: جاگیر

داری یا زمینداری کے مفہوم میں لیا جاتا ہے۔

Can Pride be Good?

Somebody asked:

Dear Glenn,

You wrote somewhere:

"If we did NOT feel good-pride when 'approved', and did NOT feel shame when 'disapproved', then we are NOT HEALTHY! "

The problem is that I tend to regard good-pride as too much already. I reject it as unspiritual. This bars any possibility of satisfaction in my life, and also I don't know many things I ought to be satisfied about.

My life is a failure in so many respects...

Please help.

.....

I replied with:

chew on these comments below, friend (done in a hurry -- i hope the fonts transfer)--let the scripture transform your view--but remember, there is always a **difference** between **pride** (which does NOT produces division) and **arrogance** (which does)...traveling today...warmly, glenn

DATA:

1. The first sentence here says it all, and points you to the scripture verses for you to meditate on:

“Although the apostle Paul speaks of a **healthy pride we should have in ourselves and others (2 Cor 5:12; 7:4; 8:24; Gal 6:4)**, the word *pride* in Scripture is more frequently used to refer to a very negative character trait that can be described as arrogant, conceited and haughty. Classical Greek and Roman cultures had a particular aversion to it, stigmatizing it as *hubris* and making virtually all their literary tragedies a variation on the theme of the self-destructive effects of pride and its offensiveness to the gods. In the Bible, likewise, such pride brings disgrace (Prov 11:2), breeds quarrels (Prov 13:10), goes before destruction (Prov 16:18) and brings humiliation (Prov 29:23). [Ryken, L., Wilhoit, J., Longman, T., Duriez, C., Penney, D., & Reid, D. G. (2000, c1998). *Dictionary of biblical imagery* (electronic ed.). Downers Grove, IL: InterVarsity Press.]

.....

2. Since it is dangerous MOST OF THE TIME (when it goes BEYOND its proper bounds), it can still be seen as a *virtue* at its *core*—as the first paragraph of this biblical dictionary can point out:

“Pride.

A reasonable or justifiable self-respect; or improper and excessive self-esteem known as conceit or arrogance. The apostle Paul expresses a positive kind of pride when speaking of confidence in Christians (2 Cor 7:4) or of strength in the Lord (2 Cor 12:5, 9). However, it is the latter sinful meaning of pride which most frequently appears in the Bible, both in the OT and the NT.

The 10 Hebrew and 2 Greek words generally used for pride refer to being high or exalted in attitude, the opposite of the virtue of humility, which is so often praised and rewarded by God. One other Greek word refers to a person’s being puffed up or inflated with pride or egotism. The idea is that one gives the impression of substance but is really filled only with air (see, e.g., 1 Cor 5:2; 8:1; 13:4; Col 2:18).

Pride is basically a sin of attitude and of the heart and spirit. Hence one reads, “Haughty eyes and a proud heart, the lamp of the wicked, are sin” (Prv 21:4). Ecclesiastes 7:8 speaks of “proud in spirit” and the psalmist declares, “O Lord, my heart is not proud, or my eyes haughty” (Ps 131:1 NASB). Pride is cited in the two lists of the most glaring sins in the Bible. Along with the sins for which God is going to judge the Gentiles, one finds insolence, arrogance, and boasting (Rom 1:30). Included with the sins that will be prevalent in the last days, Paul includes boasting, arrogance, and conceit (2 Tm 3:2, 4).

As so many of the sins of attitude, pride cannot remain internalized. It can infect one’s speech; and boasting is one way by which this sin can appear in one’s speaking (see the passages referred to above and also Mal 3:13). Pride can also appear in the way one looks at another person. Hence the Scriptures speak of “haughty eyes” in Proverbs 6:17, or, as some translators render it, “a proud look.” The psalmist speaks of a person with “haughty looks and arrogant heart” as one he cannot endure (Ps 101:5; see also Prv 30:13.) Pride may also take the ugly form of contemptible treatment of others (Prv 21:24). One of the illustrations of this in the Bible is the way in which the Pharisees and other Jewish leaders treated and spoke of those beneath their social level (e.g., Mt 23:6–12; Jn 9:34). They especially despised tax collectors and sinners.

Outstanding examples of proud people can be found in both Testaments. Pride was the downfall of King Uzziah who, because of this sin, dared to offer incense on the altar of incense and was smitten with leprosy as his punishment from God (2 Chr 26:16). Hezekiah, after his healing by the Lord, became proud of heart and

brought wrath upon himself, Judah, and Jerusalem (2 Chr 32:25, 26). The Pharisee in the temple, praying and comparing himself with the humble tax collector, is another example (Lk 18:9–14). Herod’s refusal to give God the glory for his greatness brought judgment from God and he was eaten by worms and died for his sin of pride (Acts 12:21–23). In fact, Ezekiel 28, which describes the pride of the leader of Tyre, is taken by many biblical scholars to refer, in a deeper sense, to the fall of Satan back in the beginning.

Pride cannot only bring the downfall of individuals but also of nations. This was the sin which is specifically mentioned as leading to other sins and which ultimately brought about the removal of both Israel and Judah from the land of Canaan (Is 3:16; 5:15; Ez 16:50; Hos 13:6; Zep 3:11). It is also the specific sin which brought about the downfalls of the king of Assyria (Is 10:12, 33) and the king of Moab (Jer 48:29). Because of its deadliness, Israel is specifically warned against pride and the tendency to forget God which so often stems from it (Dt 8:14).

In the light of the preceding, it is no surprise to read that pride is one of the seven things which the Lord hates (Prv 6:17). It is also said by two different writers that “God opposes the proud but gives grace to the humble” (see Jas 4:6 and 1 Pt 5:5; see also Prv 3:34 and 18:12, to which James and Peter may be referring.) The words of Mary, the mother of Jesus, in her hymn of praise to God may summarize the attitude of God and the Bible toward pride: “[God] has done mighty deeds with His arm; He has scattered [those who were] proud in the thoughts of their heart. He has brought down rulers from [their] thrones and exalted those who were humble” (Lk 1:51, 52 NASB). [Elwell, W. A., & Beitzel, B. J. (1988). *Baker encyclopedia of the Bible*. Map on lining papers. (Page 1752). Grand Rapids, Mich.: Baker Book House.]

3. Even Lexicons based on semantic domains have entries for ‘pride (legitimate)’ [THEIR parenthetical term, not mine!]

"Pride (legitimate) (25.203-25.205)

25.203 καύχημα^d, τος *n*: the basis for or the content of one’s feeling of legitimate pride—‘basis of pride, reason for being proud.’ ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοί ‘in order that you may have every reason to be proud of me in your union with Christ Jesus’ Php 1.26; καύχημα ὑμῶν ἐσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ‘that we may be the reason for your pride even as you are the reason for ours’ or ‘that you will be as proud of us as we shall be of you’ 2 Cor 1.14. For another interpretation of καύχημα in 2 Cor 1.14, see 33.371.

25.204 καύχησις^c, εως *f*: the state of being rightfully proud—‘pride, to be proud.’ πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν ‘I am so proud of you’ 2 Cor 7.4.

25.205 δόξαⁱ, ης *f*: the reason or basis for legitimate pride—‘pride.’ ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά ‘for you are our pride and joy’ 1 Th 2.20. [Louw, J. P., & Nida, E. A. (1996, c1989). *Greek-English lexicon of the New Testament : Based on semantic domains* (electronic ed. of the 2nd edition.) (Vol. 1, Page 310). New York: United Bible societies.]